

Hiányérzet és öröm - A magyar EB-csapat szereplésének értékelése

A címben szereplő, részben ellentmondásos két érzés kavargó bennem a 24. Atlétikai Európa-bajnokság magyar szereplését illetően.

Tudom, hogy a „ha”-val kezdődő mondatoknak általában nem sok értelme van, most kivételesen mégis engedtessek meg egy ilyen jellegű felsorolást. Micsoda sikeres szereplést ünnepelehetnénk most, ha:

- ... világklasszisunk, az elmúlt években sikereket halmozó Márton Anita nem sérül meg, és felkészülten elindul az EB-n... (Jó eséllyel aranyérem súlylökésben és döntős helyezés diszkoszvetésben.)
- ... a tavalyi VB-n ötödik legjobb európaiként végzett Madarász Viktória nem sérül meg, és felkészülten elindul az EB-n... (Jó eséllyel 1-8, de minimum 1-12. helyezés 20km gyaloglásban.)
- ... a Berlinben kirobbanó formában versenyző Helebrandt Máté elé nem gurul be vizespalack, és nem szenved lábközépcsont-törést... (Jó eséllyel érem 50km gyaloglásban.)
- ... Baji Balázs nem hibázik a táv közepén... (Jó eséllyel 4-6. helyezés a 110m gát döntőjében.)
- ... a ragyogóan versenyző Gyurátz Réka nem marad el az első három sorozat után 4 (!) illetve 18 (!) cm-rel a 8. illetve 7. helyezettől... (Mindhárom dobása nagyon jó volt, és látszott, hogy akár még javíthat is, míg az öt megelőzők közül például Skydan, Klaas és Hitchon is csak egyszer „talált bele”.)
- ... a továbbjutásra álló Kozák Luca nem követ el egy apró hibát a 9. gáton... (0.02 mp hiányzott az 1-8. helyezéssel járó döntőhöz 100m gáton.)
- ... az óriási egyéni csúcst futó Koroknai Tibor egy kicsit szerencsésebb... (0.05 mp hiányzott az 1-8. helyezéssel járó döntőhöz 400m gáton.)
- ... Koroknai Máté nem sérül meg május elején és nem marad ki bő 2 hónap speciális edzőmunka (szöges sem volt rajta)... (Jó eséllyel 1-8. helyezés, akár érem.)
- ... a kiváló fizikális formában lévő Kővágó Zoltán túljut a számára mumus selejtezőn... (Jó eséllyel 1-8. helyezés.)
- ... Krizsán Xéniának nem kell az elmúlt egy évben sérülésekkel küzdenie... vagy legalább ha nem szúrja el a gerelyhajítást... (Legalább kettővel még előkelőbb helyezés.)
- ... Rivasz-Tóth Norberten a gerelyhajítás selejtezője előtti hajnalban nem tör ki a betegség (hányás, stb.), ami teljesen legyengítette... (Jó eséllyel döntő.)
- ... Szikszai Róbertnek nem hiányzik 37 cm a döntőhöz... (Ami ugye minimum 1-12. helyezés.)

De inkább megállok, és nem sorolom tovább a „ha” listát. Gondolom, így is érthető, hogy miért a hiányérzet, sőt a fentiek miatt bizonyos értelemben csalódottság az EB után. Micsoda átütően sikeres szereplés is lehetett volna...!

Azonban erősen jelen van az öröm érzése is, mert a fenti lista ellenére a magyar atlétika megmutatta, hogy már nem csak egy-két klasszis vállal nyomja minden teher a sportág eredményességét illetően, hanem számos nemzetközi szintű sportolónk van. És ez még akkor is igaz, ha a szélesebb közvéleményt nyilván kevésbé érdeklik azok a teljesítmények, amiket az atlétikához közelebb állók tudnak értékelni.

Végül, Halász Bence jóvoltából, nem maradtunk érem nélkül, és többen is a legjobb nyolc vagy a legjobb 12 között végeztek. Sőt, még így is ugyanannyi 1-12. helyezésünk volt (6) mint két éve Amszterdamban, ami akár eggyel még nőhet is (női 10000m-en a hírek szerint várható egy utólagos kizárás). Csak éppen könnyen lehetett volna a duplája is... A fiatal generáció első tagjai már a felnőttek között is megmutatták, hogy számolni lehet velük a nemzetközi porondon.

Látszik, hogy a magyar kalapácsvető hagyományok folytatódnak, és meggyőződésem, hogy a következő évtizedben még szebb diadaloknak tapsolhatunk nekik is és más dobószámok képviselőinek is. Gátfutóink már most is nagy számban képviseltették magukat, és további sikereket várhatunk tőlük. Női akadályfutásban is van jövő, és néhány gyaloglónktól is szép eredményeket remélhetünk. És azt is borítékolom, hogy a működő programok folytatása esetén magyar ugrók is megjelennek majd a világversenyeken.

A női 4x100-as váltó hosszú évtizedek után kvalifikálta magát egy nem magyarországi EB-re, és most is ott volt, és nem sokkal maradt le az igen fiatal női 4x400-as kvartett illetve a férfi 4x100-as váltó sem.

Örülünk tehát annak, hogy szélesedik a bázis a nemzetközi szintű magyar atléták tekintetében! De persze a most van most, és a fentiek tükrében azt hiszem, hogy teljesen jogos az a bizonyos hiányérzet...

A magyar résztvevők eredményeit a mellékelt táblázat tartalmazza.

Az Európa-bajnokságon résztvevő magyar atléták teljesítményének rövid szöveges értékelése (ABC sorrendben):

dr. Baji Balázs (110m gát, Bp. Honvéd SE, **ifj. Tomhauser István**): A tavalyi sporttörténelmi sikere után, egy éve, folyamatosan óriási volt rajta a nyomás – nem csak a sportpályán. Ennek ellenére jó, de nem kirobbanó formában érkezett Berlinbe. Az elődöntőt magabiztosan abszolválta, és sorozatban harmadszor is EB döntőt futhatott. Ott a táv közepén elkövetett kisebb hiba után némileg kockáztatott, de ezúttal nem sikerült megoldani ennél jobban. Ettől még világlklasszis!

Csere Gáspár (maratoni, BEAC, **Szabó Imre**): Folyamatosan melegedő időben okosan, taktikusan versenyzett, és a mezőny első felében végzett. Szerepléséért dicséret illeti. Még csak most ér a maratonista életkorba, és az EB-n bizonyította, hogy érdemes és kell is vele számolni a következő világversenyek tekintetében is.

Helebrandt Máté (50km gyaloglás, NYSC, **Pokrovenszki József**): Nagyszerűen sikerült a felkészülése, mindent a berlini felkészülésnek rendeltek alá. Bombaformában, erőtől duzzadóan, magabiztosan versenyzett, és a közvetlen élmezőnyben haladt, amikor a táv felénél egy a lába elé guruló vizespalack megakadályozta a potenciális éremszerzésben. Elszántságát mutatja, hogy még a palackos balesete után is megpróbálta folytatni a versenyt, de az éles fájdalom ezt nem engedte. Mint utóbb kiderült, lábközépcsont-törést szenvedett. Remélem, hogy e fatális balszerencse nem töri meg az elszántságát, hiszen ő is láthatja, hogy immár tényleg a világ legjobbjai közé tartozik!

Gyurátz Réka (kalapács, Dobó SE, **Németh Zsolt** és **Németh László**): Óriási dolog, hogy simán bekerült a döntőbe, ahol kitűnően versenyezve, a mostani berlini magyar szerencsecsomaggal felszerelve éppen csak kiszorult a legjobb nyolcból. Jó volt nézni a korábbi önmagához képest magabiztos, már-már felszabadult Rékát, és nagyon bízom benne, hogy kamatostul visszakapja majd ezt a pár centit. Talán éppen a tokiói olimpia döntőjében...!

Gyurkó Fanni (maratoni, Vasas SC): Mivel esélyes arra, hogy a tokiói olimpiára kvótát szerezzen, kellett ez a verseny tapasztalatszerzésnek. Nyilván sokat tanul a berlini futásból.

Gyürkés Viktória (3000m akadály, Ikarus BSE, **Berkovics Imre**): Az idén elért egyéni csúcsát megközelítve került be a döntőbe, ahol 9:40-en éppen csak kívül futva, kevéssel szorult ki a legjobb 12-ből. Mivel a magyar atléták közül ő lépett utolsóként pályára a berlini EB-n, mintegy képletes is volt ez az „éppencsakhogyan” kiszorulás. Vikinek tovább kell dolgoznia az akadálytechnikán, mert igen sok energiát veszít. Reálisnak gondolom, hogy akár 9:30 alá is lemenjen a következő évek során.

Halász Bence (kalapács, Dobó SE, **Németh Zsolt** és **Németh László**): A legfontosabb korosztályos versenyek (U20 VB és EB, U23 EB) megnyerése után, 21. életévét éppen csak betöltve, a felnőttek között is a dobogóra ért, még hozzá magabiztos, érett versenyzéssel. Óriási dolog, hogy már most a világ egyik legjobb kalapácsvetője. Remélem, hogy semmi nem jön közbe, és jó esélyt látok arra, hogy Bence valamikor olimpiai és világbajnoki címeket is nyerjen majd.

Kazi Tamás (1500m, 800m, Debreceni SC-SI): A szezon során és Berlinben sem volt rossz a formája, de szakmailag „értelmezhetetlen” volt a nemzetközi versenyzése. Kb. annyiszor „nyulazott”, ahányszor végigfutotta a távot. Ez visszaköszött a berlini futásain is.

Kerekes Gréta (100m gát, Debreceni SC-SI, **Karlik Pál**): Szépen fejlődött idén, amit az idénybeli eredményei is tükröztek. Az elődöntőbe jutás „kötelező” feladatát izgulás közepette is megoldotta. Ott viszont előjöttek korábbi beidegződések, és nem sikerült a tudását maradéktalanul megmutatni. Nagyon elszánt sportoló, képes a további fejlődésre.

Kéri Bianka (800m, SVSE, **Tóthné Stupián Anikó**): El kell döntenie, hogy „főállású nyúl” akar lenni vagy mondjuk EB döntőt szeretne egyszer futni... A tehetsége és az életkora alapján én az utóbbit javaslom neki.

Kácsor Zita (3000m akadály, Debreceni SC-SI, **Benedek Zsolt**): Óriási egyéni csúccsal kezdte a pályaidényt, amikor április végén 33 perchez közel futott 10000m-en. Arra 9:30 környékén kellett volna futnia akadályon. Zita becsülettel küzdött, odatette magát, de futásából úgy tűnt, hogy a speciális munka, főleg a 3000 akadályos versenyzés nagyon hiányzott.

Koroknai Máté (400m gát, Debreceni SC-SI, ifj. **Tomhauser István**, **Giczei Csaba**): Az április végi, május eleji állapota alapján akkor még azt gondoltam, hogy éremért futhat majd Berlinben. Utólag is azt hiszem, hogy ha akkor nem sérült meg, akkor jogos volt az akkori véleményem. Bő két hónapig gyakorlatilag szöges sem volt rajta, és már az nagy bravúr, hogy ezek után megfutotta az EB-szintet – miközben a lába továbbra is fájt. Elődöntőbe jutásával tetézte a bravúrt. Az pedig, hogy ott 50 mp-en belüli egyéni rekordot repesztett, azt a véleményemet erősíti, hogy akár olimpiai döntőt futhat Tokióban. Sürgősen meg kell gyógyítani!

Koroknai Tibor (400m gát, Debreceni SC-SI, ifj. **Tomhauser István**, **Giczei Csaba**): A szezon eleji bizonytalan versenyzések után egyre jobban elkezdett hinni önmagában illetve az elvégzett edzőmunkában. Berlinben magabiztos futással jutott tovább az előfutamból. Az elődöntőben nagyszerűen hajtotta végre a technikai feladatokat, és nagy egyéni csúcsot, kitűnő időt futott. Csak öt századmásodperc hiányzott a döntőhöz. Mostani szereplésével is igazolta az út helyességét. További fejlődésre számíthatunk nála.

Kovács Barbara (20km gyaloglás, Békéscsabai AC, **Germán Tibor**): Tavaly a VB-n jobb formában volt, mint most, de ez általában igaz a tavalyi és az idei évre vonatkozóan. Kora alapján ő is a 2023 (remélhetően) budapesti VB csapat tagja lehet, és addig is sok világversenyen vehet részt.

Kovács Benjámin (1500m, Bp. Honvéd SE, **Csoma Ferenc**, **Káldy Zoltán**): Fizikális adottságai miatt került az induló csapatba, abban a reményben, hogy végre az év célversenyén kihozza magából a benne szunnyadó képességeket. Jól helyezkedett, de a táv felénél, önhibáján kívül, nagyot esett, így nem tudjuk, hogy mi lett volna ha... Dicséretes, hogy az esés után folytatta a versenyt, de nem bántam volna, ha – annak ellenére, hogy a döntőbe jutási esély számára elszállt – keményebben teljesíti az esés utáni részt. És e kifejezés („keménység”) meghatározó lesz a pályafutása szempontjából.

Kozák Luca (100m gát, Debreceni SC-SI, **Suba László**): Most már „hivatalos”, Luca odaért a nemzetközi élmezőnybe. A 9. gátig úgy tűnt, ez döntőt is jelent. Addig ragyogóan futott, de ott sajnos hibázott egyet. Mivel csak 2 század hiányzott a döntőhöz, egyértelmű, hogy az egy kis baki a fináléba került, ott pedig – a történetek ismeretében – ki tudja, hogy mi történt volna... Nagyszerű munkát végez Lucával Suba László és csapata. Még tovább kell csiszolni a technikát, és akár olimpiai és/vagy VB döntőt is futhat valamikor.

Kővágó Zoltán (diszkosz, Szolnoki Honvéd, **Kővágó Györgyné, Németh László**): Nagyszerű fizikális formában utazott a német fővárosba, hogy hetedszer (!) vegyen részt Európa-bajnokságon. Az EB előtti utolsó versenyen 65.66-ot ért el, és szórta a 64-65 métereket. A selejtező kifogott rajta. Nagyon siettette a dobás végrehajtását, és így hiába volt meg az erő, nem sikerült a döntőbe bejutni.

Krizsán Xénia (hétpróba, MTK, **Szabó Dezső és Deutsch Péter**): Sérülésekkel is terhelt, bizonyos tekintetben „óvatos” felkészülés után is ott van a legjobbak között. Miután gáton, magasban és távolban is idei legjobbat teljesített, elszúrta a gerelyhajítást, és meglehetősen „összezuhant” ettől. Klasszistát bizonyítja, hogy a záró 800m-re összeszedte minden erejét, és ragyogó futással meg is nyerte a számot, amivel felküzdötte magát a 7. helyre.

Nádházy Evelin (400m, Gödöllői EAC, **Karakas Józsefné**): Az EB előtti utolsó versenyen biztosította be a csapatba kerülését. Nagyon akart bizonyítani, de elrohanta a táv elejét, és megzsibbadt a végére. Egy jövőbeli erős 4x400-as női váltó oszlopos tagja lehet, és egyéniben is még sokat fejlődhet. Tapasztalatszerzési szempontból mindenképpen hasznos volt számára az EB.

Nguyen Anasztázia (100m, MTK, **Szabó Dezső**): Kevés hiányzott az elődöntőbe jutásához, de ez az EB is azt erősítette bennem, hogy nemzetközileg a távolugrásban alkothat maradandót. Abban nagyon szépen fejlődik, és nem lesz gyengébb 100-on sem, ha főként a távolra koncentrálni majd.

Orbán Éva (kalapács, VEDAC, **Zentai Tibor**): Országos csúcstartónk az utolsó pillanatban került az EB-csapatba. Korábbi önmagához képest nem volt csúcsformában, de 66-68m környéki eredményt lehetett tőle várni. Nem sikerült.

Papp Krisztina (10000m, UTE, **Rubén Oliver**): Hosszú pályafutása utolsó pályaversenyére nagyon tisztességesen felkészült, és okosan, rutinosan versenyezve kihozta a pillanatnyi maximumot magából. A nem hivatalos hírek szerint az egyik előtte végző versenyzőt utólag majd kizárhatják, és akkor akár 12. helyezéssel zárhatja élete e szakaszát a magyar atlétikának sok-sok sikert szállító kitűnő atlétanő.

Pásztor Bence (kalapács, ARAK, **Lévai Dóra**): A korosztályos világversenyeken rendre tudta hozni a pillanatnyi tudását, ez most nem sikerült. Formája alapján akár döntőbe juthatott volna. Ki kell elemezni, hogy miért alakult így számára az EB, és hasznosítani kell a tapasztalatokat.

Récsei Rita (20km gyaloglás, Bp. Honvéd SE, **dr. Urbán Ákos**): A tavaszi eredményei alapján kérdéses volt az EB-szereplése, de edzője úgy ítélte meg, hogy megfelelő a formája. Ezt Berlinben nem sikerült igazolnia. Ezzel együtt komoly értéke sportágunknak, nagyon fiatal, és sok szép eredményt érhet el. Lehet, hogy a jövőben majd a hosszabb táv lesz igazán az övé.

Rivasz-Tóth Norbert (gerely, Szolnoki MÁV SE, **Varga Lőrinc**): Nehéz pontosan felmérni, hogy valójában milyen formában volt, mert elég hektikus volt az EB előtti szezonban a teljesítménye. Át kell gondolni például, hogy mennyire van értelme a decemberi fagyban 80m fölé dobálni a gerelyt. De a mostani szerepléséhez ennek semmi köze. Csak annyit tudunk, hogy a selejtező előtti éjszakán kijövő hányás, hasmenéses lebetegedés teljesen érthetően kivett belőle minden erőt, és jóformán csak lézengeni tudott a pályán. Norbi már több mint reménység, nagyon kell vigyázni rá!

Sorok Klaudia (100m gát, Bercsényi DSE, **Farkas Roland**): Eredetileg a 4x100-as váltó befutójaként ment volna Berlinbe, de az utolsó pillanatban bekerült a 100 gátas mezőnybe is. Az előfutamban viszont kiderült, hogy a július végi sérülése miatti kihagyás formahanyatláshoz vezetett nála, így a váltóból kimaradt. Óriási tehetség, de a gátazása tele van technikai hibákkal. Ezt sürgősen ki kell javítani, és akkor bőven 13 mp-en belüli futóvá válhat.

Szabó Dániel (100m, ARAK, **Varga Tamás**): Nagyszerű egyéni csúccsal kvalifikálta magát az EB-re, utána viszont elég hullámszó volt a teljesítménye. Ebben erősen közrejátszott, hogy elég sokat bajlódik kisebb sérülésekkel. Fiatal, igen tehetséges sprinter, meg kell fejteni, hogy milyen valódi okok állnak a sérülések mögött.

Szeles Bálint (110m gát, Egri SSE, **Petrovai József**): A 19 éves fiatalember tán még mindig nem hiszi el, hogy bekerült az EB-csapatba. És mégis vagányul, elszántan, magabiztosan, energiától duzzadóan futott. Tovább fog fejlődni, és a következő EB-n, EB-ken akár már az elődöntőbe is odaérhet.

Szikszai Róbert (diszkosz, NYSC, **Kerekes László**): Fontos lépésnek tekintem, hogy nem idegeskedte el a versenyt, és tulajdonképpen hozta magát. Csak 37 cm hiányzott a döntőhöz – nagy kár érte. Ami jól látszik: itt az idő, hogy már ne csak a jövőben, hanem a jelenben gondolkodjon! Ha a világ legjobbjai közé akar tartozni (akarjon, mert képes lehet rá!), akkor itt az idő, hogy jelentősen megerősödjön. Elég csak ránézni a mezőnyre, és köztük a bemutatásnál Robira. Komoly sikerek állhatnak előtte.

Torma Anett (50km gyaloglás, UTE, **Sátor László**): Kemény felkészülést végzett, de kisebb sérüléssel bajlódott. Az EB-k történetében először rendezett 50km-es távon sajnos 14 km-nél, szabálytalan gyaloglás miatt kizárták a versenyből, így még nem tett meg akkora távot, hogy érdemben értékelni lehessen a formáját, teljesítményét.

Venyercsán Bence (50km gyaloglás, Bp. Honvéd SE, **dr. Urbán Ákos**): Az igen meleg idő ellenére egyéni csúcsot, egyúttal U23 országos csúcsot ment. Ez önmagáért beszélő teljesítmény! Fokozatosan fejlődik, tehetsége szorgalma alapján kijelenthető, minden esélye megvan, hogy a jövőben a világ élmezőnyéhez tartozzon majd.

Zsivoczky-Farkas Györgyi (hétpróba, Bp. Honvéd SE, **Zsivoczky-Pandel Attila**): Egy ragyogó sikerszéria után a tavalyi nyári felkészülését sérülések akadályozták. És nem volt ez másként idén sem. Mindent megtett azért, hogy minél jobban felkészüljön Berlinre, és viszonylag jó formába is került. Az első napon a magasugrást rontotta el, de a második nap előtt még lehetett bizakodni. Ám a távolugrásnál látszott, járásnál is fáj az Achilles-ína. A záró 800 m-en már nem is tudott futni.

4x100m női váltó - Nguyen Anasztázia, Kaptur Éva (Bp. Honvéd SE, Karlik Pál), **Kerekes Gréta, Kozák Luca** (a váltóért felelős edző **Németh Roland**): Minden idők második magyar eredményét futotta a korábban idén kétszer is országos rekordot javító váltóhoz képest (Sorok Klaudia sérülés utáni formahanyatlása miatt) kissé átalakított felállású kvartett. Jó illetve közepes váltásokkal – a berlini magyar szerencsének megfelelően – csak 3 század másodperccel maradt el csapatunk a 12. és mindössze 6 századdal a 11. helyezéstől.

2018. augusztus 12.

Spiriev Attila